

eră restul au fost distrus. Mai multe sute de familii au rămas fără adăpost. Pe strade și pe țărmul Tepei se vedu împrăștiate sumedenii de bucați, de mobile, mărfuri și haine. Mare parte din case sunt ruinate. Este peste puțină a se da o descriere fidelă a pustiirilor cauzate. Pagubele sunt prețuite la 2 milioane florini.

Focul mare. Alaltă-eri, în 14 (26) Novembre un focul mare a pustiit în Dobolii inferiori, comit. Treiscaunelor, douăzeci de clădiri economice, ai căror proprietari mai toți sunt Români. Totu pe acestu timp s'a întâmplat în comuna acesta un focul îngrozitor și în anul trecut, arzându vr'o patru-zece de edificii.

Cântăreța Adelina Patti, care a fost fără îndoială cea dintău cântăreța a lumii, în periodul din urmă de 30 de ani; și care pentru vocea ei farmecătoare era numită *divina cântăreța*, a murit în Italia în ziua de 8 (20) Noemvre a. c. în urma unei răceli acute. Ea s'a născut în 1843 la Madrid și a pășit mai întâu pe scena operei italiene din Paris la 1862. La 1868 s'a căsătorit cu marchisul de Caux, pe care însă în timpul din urmă l'a părăsit pentru a se căsători cu favoritul ei tenor Nicolini. Adelina Patti lasă regrete tuturor celor, cari au avut fericirea a o auzi.

Concertu. Măine Sămbătă seara în 29 Noemvre st. n. va arangea musica orășenescă în sala hotelului Europa din locu, un concertu. — Duminecă seara în 30 Noemvre s. n., musica orășenescă va da un concertu în sala hotelului centralu Nr. 1.

Concertu benefic. Joi în 4 Decemvre s. n. arangează societatea filarmonică din Brașov, cu amabilul concursu alu Domnișorei Irene de Brennerberg, un concertu în beneficiul dirigentului ei musical Anton Brandner. — Bilete se potu căpăta în librăria D-lui Zeidner.

Liferățione pentru căile ferate ale statului r. ung. Direcționea căilor ferate ale statului r. ung. pentru liniile de lângă partea dreptă a Dunărei intenționează a se aprovisiona prin oferte cu diferite materiale trebuincioase pe anul 1891, precum: materiale de petru și pământ ars, luminări, unsore de car, uleiuri, săpunuri, părți de sobe, diferite lemni, unelte etc.

Terminul pentru predarea ofertelor este până la 15 Dec. 1890.

Publicăționea se potu vedea la camera de comerciul și de industriă din Brașov.

Liferățione pentru calea ferată c. r. Cașovia—Oderberg. Direcționea acestei căi ferate intenționează a se aprovisiona pe cale de oferte cu diferite materiale necesare pe anul 1891, precum sticlăria, pânzăria și alte țesături, funăria, cojocăria, curelăria, articule de cauciuc, hărtia și perii, uleiuri, vâpseli, articule chemice, ferăria, mărfuri de oțel și de aramă.

Terminul pentru predarea ofertelor este până la 15 Decemvre 1890.

Publicăționea se potu vedea la camera de comerciul și de industriă din Brașov.

Deschiderea camerilor în Bucuresci.

Erî în 15 (27) Noemvre s'a deschis sesiunea ordinară a corporilor legiuitoare române, printr'unu mesagiu regal. Programa deschiderei a fost următoarea:

I. La orele 11 de dimineața s'a celebrat un Te-Deum la mitropoliă în prezența: D-lor senatori și deputați; D-lor ministri; Inaltei curți de casațiune; Inaltei curți de compturi; curților, tribunalelor, corpului profesoralu, autorităților administrative, militare, consiliului comunalu și a camerei de comerciul.

II. La orele 11 și jum. înaltele corpuri și autorități, s'au întrunit în sala ședințelor Adunărei și au ocupat: Inaltele curți de casațiune și de compturi, tribuna a doua în dreapta tribunei diplomatice. Curțile, camerele, corpul profesoralu, autoritățile administrative, comunale și camera de comerciul tribuna oficială.

III. D-nii senatori au ocupat ăntăele bănci ale Adunărei din dreapta Tronului. D-nii deputați băncile din fața Tronului.

IV. Pornirea cortegiului Regal delu Palat, s'a anunțat prin 101 tunuri.

V. La orele 12 M. S. Regele, însoțit fiind de A. S. R. Principele Ferdinand, moștenitorul presumpțiv, a fost primit la scara de cătră d-nii ministri. M. S. Regele a intrat în sala ședințelor Adunărei, precedat de casa Sa civilă și militară și s'a urcat pe Tron, înconjurat de d-nii ministri. Casa civilă și militară a M. S. Regelui se aședă dina poia Tronului. Locul liberu a fost ocupat de oficerii superiori.

VI. M. S. Regele, după cetirea Mesagiului de deschidere a părăsit sala Adunărei, și Corpurile legiuitoare procedară îndată la începerea lucrărilor. D-nii senatori au trecut în localul Senatului.

Repausul de Duminecă.

Un mare număr de comercianți din Bucuresci, au înaintat camerei deputaților următoarea petițiune, prin care ceru să se aducă o lege asupra repausului de Duminecă.

Domnule Președinte, Domnilor Deputați, în capitală s'a constituit de curând o societate a funcționarilor comerciali în scopu de a stabili frăția și solidaritatea între ei, de a îmbunătăți starea morală, materială și intelectuală a lor, de a ajuta pe membrii bolnavi, a înmormenta pe cei morți, a ajuta pe membrii fără lucru și a lupta pentru repausul de Duminecă și sărbători pentru funcționarii comerciali.

Scopul societății este eminentu nobil și umanitar. Tote dorințele exprimate mai sus se potu aduce la îndeplinire prin bine-voitorul concursu al membrilor săi. Numai una singură din ele: „repausul de Duminecă și sărbători” nu stă în voința membrilor societății, spre a putu face să devie un faptu împlinit, fiindcă atărnă dela alți factori și dela alte împrejurări.

Subsemnații comercianți din capitală, aprobăm întru tote dorințele exprimate de societatea funcționarilor comerciali, prin urmare și pe aceea referitoare la repausul de Duminecă și sărbători, căci aflăm, că este neapărată trebuința a se da acestor funcționari o zi de repaus după șese zile de lucru neîntrerupt de desu-de-diminieță, până târziu noaptea. Deși partea cea mai mare din comercianți aprobă ca și noi repausul de Duminecă și sărbători, sunt însă și de aceia, cari din punctu de vedere egoisticu, nu voesc să adereze la una ca acesta. Dorința noastră ar fi ca repausul de Duminecă și sărbători să fie generalu în totă țera și impus prin o măsură legislativă, căci ori câtu am fi de animați pentru introducerea acestei reforme în comerciul, ea din inițiativă privată eu greu s'ar putu realiza.

Noi supunem casul de față la înalta d-văstră luare în considerațiune și aflându și d-văstră că dorința noastră este întemeiată, vă rugăm atunci cu totu respectul să bine-voiți, în înțelegere cu înaltul guvern, a viza la măsura cea mai nemerită, ca în adevăr repausul de Duminecă și sărbători să devie pentru funcționarii comerciali din dorința unu faptu îndeplinit și impus în totă țera. (Urmăză iscăliturile.)

Corespondența „Gaz. Trans.”

Din tractul Coșiocnei, Noemvre 1890. Stim. D-le Redactor! În Nr. 239 alu „Gazetei” din a. c. ați arătat în

terminu destul de clar, cam care ar fi chiamarea sinodelor protopopesci, nu mai câtu cam eu greu se potu urma și implini, din cauză, că încă nu suntem destul de bine organizați, nu avem curaj și dexteritate recerută, ținându la devisa vechiă, că biserica nu are de a face nimica cu politica. Așa ar fi să fie, decât nici politica n'ar ave nimic de a face cu biserica. Ce e dreptu, s'au scris multe despre sinodele protopopesci și unele tracte în totu anul și-au datu sémă în publicu despre activitatea lor, altele însă numai au făcut și au tăcut, din care cauză în publicu s'a putut nasce suspiciunea, că în anumite tracte nici nu se convoca în fiă-care anu sinodele; ca o asemenea suspiciune să nu cadă și asupra tractului nostru Coșiocna, Vă rog, On. Domnule Redactor, să-mi dați voi în prea prețuită-vă fii, ce redigeți, a arăta pe scurtu rezultatul activității conferințelor preoțesol ale acestui tractu, ținute în anii trecuți și în celu curentu.

Acestu tractu, care după arondarea mai nouă s'a formatu din comunele a 4 tracte vechi desmembrate, după ce avu norocirea a căpăta în fruntea s'a pe zelosul protopopu, M. O. D. Ioane Hossu, acesta, amesurat drepturilor ce-i competu în sensul Conciliului provincialu primu, cap VIII, II, I., a conchiamat clerul districtualu odată în fiă-care anu la conferințe, unde s'au desbatutu chestiuni ținătoare de biserică și școlă, s'a constituitu foru bisericesc și școlasticu tractualu, s'a adus uniformitate în agendele oficiose, amesurat prescrișilor mai înalte, așa încât chiar preoți strămutați din alte tracte mărturisesc, că la ei nu s'a practisat așa ceva; s'au edificat școle noue amesurate planului și așteptărilor moderne, s'au provădu școlele cu învățători calificați și li-s'a îmbunătățit salarulu după puțină; s'a înființat unu fond și bibliotecă tractuală cu statute aprobate etc. etc., tote acestea în timpu scurtu, fără a se face despre ele nici o amintire în publicu.

După cum am dîșu, în toți anii regulat, deși cu mari greutate, am ținutu sinode în rëndul alfabeticu alu parohielor, așa și în tōmna acesta, fiindu rëndul în Rediu, cu tote că a fostu unu timpu nefavoritoru, frig și zăpadă, toți din tote părțile, care cum a putut, a alergat ca să-și implinescă datorița.

*) Nu confundați efectul cu cauza. Nu din lipsa organizației provine nesatisfacerea așteptărilor îndigetate în articulu, la care vă provocăți, ci din cauza nesatisfacerei acelor așteptări provine lipsa de organizațiune. — Red.

**) Nici una din așteptările îndigetate în menționatul articulu nu este de natură politică. De altmintelea în sentința următoare exprimați unu mare adevăr. — Red.

Sanin se gândi câteva clipe. „Da, însă puțin. Adecă prietinu adevăratu n'am numai unulu.”

„Eu am prietini adevărați, numai câtu nu sunt vîrstnici. Și unu astfelu de calu e unu prietinu. Cu câtă precauțiune ne duc eu! Ah! ce sublimă e prezența noastră aici! E posibilu, ca mâne să mergu la Paris?”

„Da... posibilu?” repetă Sanin.

„Și d-ta în Frankfurt?”

„Ei, da — ou Dumneșeu! Dér pentru asta ziua de azi e a noastră... a noastră... a noastră?”

Intr'aceste cai ajunseră la marginea pădurei. Cum treceau pe lângă cei dintău arbori, ei erau cuprinși de tote părțile de umbrele recoroșe.

„Oh, aici e adevăratul paradisu!” strigă Maria Nicolaevna. „Mai departe, mai departe, în pădurea umbrășă, mai departe Sanin.”

Caii înaintau sforăind și scuturându-și cămele prin „umbrășă” pădure. Calea ce-o străbăteau se cărni de grabă ducându într'o cărare strîmbă și adencă. Aerulu era plinu de miresele tufarilor de socu, a feregei a reșinei brașilor și a mirosului frunzelor uscate din anul

trecutu. Din crepăturile stăncilor însă venia aerulu prospătu și recorosu. Pe amândouă marginile cărării se vedeau mici și rotunde coline invescute cu mușchiu verde.

„Stai”, strigă Maria Nicolaevna. Trebuie să ședem puțin pe acestu covor de catifea, ca să ne recreăm puțin. Ajută-mi să mă dau jos.”

Sanin sări jos de pe calu și fugi lângă ea. Maria Nicolaevna se acăță de umerii lui, sări ușor pe pământ și se aședă pe una din colinele cu mușchiu. Sanin ținendu amândoi caii de frêne, rămase pe locu înaintea ei.

Maria Nicolaevna își ridică ochii spre el... „Sanin, sci d-ta se uiți?”

Sanin își aduse aminte de cele ce s'au întâmplat erî în birjă. „Spune-mi... căci d-ta doră ești în vraja amorului?”

„In ce?”

„In vraja amorului... în farmeculu său; sci despre care cântă și cantecele noastre populare rusesci.”

„Ah, asta o înțelegi d-ta?... răspunse Sanin retrăgându-se.

„Da, asta. Eu credu într'asta... și d-ta încă vei crede întocmai.”

„Vraja amorului... farmecul...” repetă Sanin. Totu e posibilu pe lume. Înainte

de aceea nu credeam așa ceva, acum însă cred. Deja nici că mă mai cunosc.”

Maria Nicolaevna se cufundă în gânduri și privi în jurul său.

„Mi-se pare ca și când locul acesta mi-ar fi cunoscut. Sanin, uită-te, nu cumva după stăjarulu celu de colu se ridică o cruce roșă de lemn?”

Sanin făcu câțiva pași spre locul indicat.

„Da, este o cruce.”

Maria Nicolaevna zîmbi.

„Ah, frumos. Soiu, unde suntem. Până acum încă n'am rățăcit. Ce felu de vuetu secu este acela. Vre-unu tăiatoru de lemne?”

Sanin privi atentu în desiș.

„Da, este unu omu, ce taie crengi, uscate.

„Trebuie să-mi tocescu pērul” îi dîșe Maria Nicolaevna „astfelu, deocă mă va observa... și-ar face gânduri rele despre mine.” Dîcendu acestea își luă pālăria, și încep să-și împletescă pērul cu serioșitate. Sanin sta totu înaintea ei... Formele armonice ale staturii sale se puteau observa câtu de bine prin îmbrăcăminte pe care ici colu rămaseră acățate câteva fire de mușchiu.

Unulu dintre cai se scutură grabnicu după spatele lui Sanin: însuși Sanin încep să tremure involuntaru diu creștetu până 'n tălpi. Tote se turbură în el, vinele lui rămaseră întinse ca cordele lăutei. N'a dîșu elu rău când a dîșu, că mai multu nu se cunosc pe sine... Elu într'adeveru era farmecat. Intrăgă ființa lui, intrăgă gândirea lui era concentrată într'unu punctu, într'o dorință.

Maria Nicolaevna aruncă asupra-i o privire pētrunșătoare.

„Etă, acum tote sunt la locul lor”, dîșe ea aședându-și pālăria pe capu. „Nu vrei să șed? Aioi lângă mine. Nu, așteptă încă... nu ședea. Ce-i aceea?”

Peste vērurile arborilor și prin aerulu nădușitu s'au dîșu unu murmur lung și timpit.

„Doră nu e durduitură?”

„Așa s'au edia ca și când ar fi aveea” răspunse Sanin.

„Ah! Veți asta-i sărbătoare! adevărată sărbătoare. Numai asta mai lipsia?”

Timpitulu murmur s'au dîșu ș'adoua oră, repetându-se totu mai tare, totu mai puternicu, până ce se sfîrși o unu trăsnetu grozavu.

„Bravo! Bis! Aduci-ți încă aminte

Pe la 9 ore, fiindu mai toți adunați, afară de vre-o 2—3 cu cause întemeiate, adunându-ne în școala confesională, M. O. D-nu Protopopu, ocupându-și loculă presidială, în termină călduroși bineventă pe membrii prezenți, încurajându-i la activitate, neluându în seamă greutățile ce sunt puse pe umerii preoților, și apoi mulțămindu-le, că pe lângă totu timpul a se prezenta într'unu număr frumos, din depărtările cele mai mari, dechiară ședința de deschisă.

P. O. D. Protopopu lăsă a se ceti Apelul Prea Ven. Cap. Metropolitanu, cunoscutu deja cetitorilor acestui diar, după care dade fiă-căruia câte o colă de contribuiri benevole la înființarea fondului pentru ridicarea unui internatu de fete în Blășiu.

Sinodulă ia spre plăcută cunoștință mărețulu plantă, lăsându în buna chibșuință, înțelepciune și tactică a fiă-căruia aflarea modulului după care va avé a încassa acele oferte, pe care la timpul său le va administra M. O. Oficiu Protopopescu spre înaintare la loculă său.

Se trece la punctele indigitate în programul convocatoru și anume: se scrutăz libelele de solvire ale contribuțiunei, echivalentului, asigurăunei și fondu regnicolaru de pensiune, ca să nu fiă restanți, să se facă molestări și să se pună în pericolu averea bisericelor și a școalelor, cum se întâmplă în unele locuri; se dau raporte despre averea și purtarea oficiosă a preoților și învățătorilor gr. cat. și despre traiul, viața și puterea parochienilor în general; s'au plătitu datoriele restante și tacsele îndatinate, s'a proiectat, ca să se facă istoricul parochiilor și s'a alesu ca disertatoru pentru sinodul, ce se va ține în postul mare, cu ocașiunea mărturisirei, preotul din Aruncuta, O. D. Teodoru Giurgiu; s'a adus mulțumită protocolară Escelenței Sale Domnului Metropolitanu pentru multele binefaceri aduse pe altarul bisericei, școalei și națiunei, poftindu-i, ca bunul Dumnezeu să-lu țină mulți ani ca să vadă visul realizat cu ochii și tôte scopurile implinite.

Cu aceste ședințe s'a închis, intrându-ne la mēsa sa ospitală parochulă locală, On. D. Basiliu Poruțiu, care deși cam bolnăvicios, s'a bucurat mult de prezența noastră, îndestulându-ne întru tôte; mai mult s'a bucurat însă soorul său, bătrânul Basiliu Orosu, în etate peste 90 ani, care de 10 ani nu a vădutu lumina sōrelui, și cu tôte acestea fiindu așa de bătrân și orbu trupesce, ne-a vădutu cu mare bucurie cu ochii săi sufletesce, după cum singur s'a es-

primatū în toastulū, ce l'a ținutū la mēsa, admirandū multele bunătăți ale Escelenței sale și dāndu-ne nouă, celor tineri, îndemnulū, ca să ne stringemū puterile, să ne organizamū și întārimū, unindu-ne în cugete și în simțiri, căci timpuri grele suntū.

Cu aceste ne-amū depārtatū, ducēndū fiă-care suvenirū plăcute.

B. in G.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciulū biroului de coresp. din Pesta.)

Budapēsta, 28 Noemvre. În dietă, după discursurile finale a urmatū votarea: propunerea lui Irányi a fost respinsă cu o majoritate de 84 voturi. După respingerea propuneri lui Polónyi s'a urmatū cu votarea după alinii asupra propuneri lui Szivák. Pentru punctulū āntēiu, (incuviințarea ordinațiunei din Februarie) votară partidulū liberalū, și membrii de confesiune protestantă ai partidului independentū. Pentru punctulū alū doilea (menținerea articolului de lege 53 din 1868), au votatū 213 pentru și 47 contra; au votatū pentru și membrii protestanți ai opozițiunei. La votarea punctului alū treilea (eventuala trecere în mânăle statului a matriculelor), se ridicară aprōpa toți deputații cu strigāte de „ēljen“.

Praga, 28 Noemvre. Deputații germani din dietă provocă pe Germani a nu trimite obiecte pentru expozițiunea boemă. Membrii germani au repāșitū din comitetulū expozițiiei.

Bruxella, 28 Noemvre. În cameră propuse Ianson revisuirea constituțiiei cu privire la sufragiulū universalū. Camera hotărī unanimū luarea în considerațiune a acestei propuneri. Înaintea camerei se aflau mai multe grupuri din poporū, cari aflāndū despre acestā au întâmpinatū pe deputații la eșire cu strigātulū: „Trăescă revisuirea“.

DIVERSE.

O gazetă pentru cerșitori. După cum se scrie din Londra, unū geniu diaristū umblă cu ideea de a promova interesele cerșitorilor într'unū diarū propriu după modelulū parisianū. Din Parisū se scrie lui „Daily Telegraph“, că diarulū cerșitorilor de acolo conține articoli de fondū, care tractēz metoda cea mai practicā de cerșitū, și publicā anunțuri de negoțū, ca cele următoare: „Se caută unū orbū, care știe cānta puțin pe

flaută.“ — „Se caută unū schiopū pentru o baie frecuentă. Se va preferi unū candidatū (!) căruia îi lipsesce mână dreptă.“ Unū inseratū, în care unū speculantū cu cerșitori caută trei candidați ajutatori, încheiă: „Petenții trebuie să aibă recomandări bune, în ceea ce privesce caracterulū lorū și să dispunā de unū capit-lū micū, ca să-lū punā de garanțiă.“ Diarulū costă 20 centime numărulū și se dăce, că are mulți abonați. În Anglia se crede, că întreprindētorulū va avé mare succesū, mai alesū decā se va pricepe la desvōlirea artei fine de cerșitoritū, asupra căreia s'au scrisū volume întregi de romane.

Din ce a provenitū mōrtea lui Napoleon III. Fostulū oficerū de ordonanță alū împēratului Napoleon III, contele Hérison, dā în ultimulū volumū alū memoriilorū sale, următorele amēnunte despre sfēșitulū lui Napoleon. Impēratulū suferia de „pētră.“ În Ianuarie 1873 fū operatū în Englitera; restaurarea imperiului și reintōrcerea lui în Franca erau în perspectivă. Operațiunea reuși. D-rul W. Gull, care dimpreună cu specialistulū Sir Henry Thompson tratau pe împēratulū, îi dadea lui Napoleon pe fiă-care sēră Chloral, pe care împēratulū nu prea putu a-lū suporta. În ziua de 8 Ianuarie bolnavulū se opuse a-lū mai lua, cedā însă în cele din urmă rugāmintelorū împērātesei. La 9 ore sēra elū adormi, se deșteptā numai pentru câteva momente la 10 ore dimineța și apoi muri — după cum susține contele Hérison — otrăvitū fiindū prin marea cantitate a acelu medicamentū de adormire. În cercurile mai îndepārtate nu a pētrunsū acestā scire, însă consilierulū intimū alū împēratului, contele La Chapelle, a aflatū îndatā despre acestā; elū a fost martorū involuntarū la o certā iscatā între cei doi medici de mai sus, înainte cadavrului lui Napoleon.

Jertfire firēscă. Se scrie din Berlin că, într'o stradă ore-care de acolo, locuia o femeie bolnavă, pe care o susține prin cusutū unica sa copilă, o fată de 16 ani, care era de o înfățișare fōrte plăcută. — Căștigulū copilei însă nu era de ajuns pentru acoperirea tuturorū trebuințelorū casnice, de aceea obiectele din casă unul după altul se zălogeau în casa de amanetare. În cele din urmă, ne mai avēndū ce amaneta, brava copilă se duse la unū friserū, lāsă să-i taiă bogatulū ei pērū blondū, care provoca totdeuna admirarea cunoscuților ei, și-lū vëndū unui perucarū pe unū prețū, cu care potoli numai decātū lipsa momentană.

Maria Wilt. Renumita cāntărețā, Maria Wilt se retrage cu totul de pe

scenă. Din incidentulū acesta ea a fācutū o daniă de 100.000 fl. cu scopū ca din venitulū de 4000 fl. să se ajute cinci doctoranți dela universitatea din Viena și cinci dela cea din Graz. Nobila faptă îi va face numele nemuritorū.

Cum se nascū greșelile de tiparū? Rēspunsulū la întrebarea acestā nu este tocmai ușorū. Greșela de tiparū este o arētare a naturii ca și ghiața, ca ciurma și scumpetea, este o putere fizică ca fulgerulū și o necesitate metafizică ca rēulū; ea își are rădēcina în neperfecțiunea lucrurilor omenesce și în debilitatea corpului omenescū. Lipsa greșelilor de tiparū se rađimā pe împregiurarea: 1) Decā scriitorulū a nimeritū ceea ce a scrisū; 2) decā a scrisū legibilū; 3) decā culegētorulū a aruncatū în tôte despărțēmintele de litere, literile corēspundētoare; 4) decā prinde literile adevērate; 5) decā le așezā bine; 6) decā corectorulū cetesce bine; 7) decā culegētorulū îndrēptā bine corectura dintēiu; 8) decā corectorulū cetesce bine corectura a doua; 9) decā culegētorulū îndrēptā bine a doua corectură; 10) decā revisiunea e bine cetitā; 11) și 12) decā în o dușină de alte împregiurări se terminā totū cu norocū. Și fiindū-cā o colă mare octavū conține 50,000—55,000 litere, de aceea împregiurările favorabile trebuie să se repetēsc de 50,000—55,000 ori ca să fiă posibilū a da amabilului publicū o colă de diarū, fără nici o greșelă de tiparū.

Necrologū.

Filipū Docolinū, parochū gr. cat. în Micasasa, ca soțū, Juniu și Lucreția ca fi; Teodorū Fodorū parochū greco-catolicū cu soția sa Amalia n. Măcelarū ca părinți; Maria Docolinū n. Demianū ca sōră; Aurelū, parochū gr. cat. în Aiudulū de sus cu soția sa Ana; Traianū, par. cat. în Căcova cu soția sa Faustina; Letiția măritatā Aurelū Pasou parochū gr. cat. în Vale, Tulia și Victorū Fodorū stud. gimnas. ca frați, resp. cumnate și cumnatū, cu inima frāntā de durere anunțā tuturorū consāngenilorū, amicilorū și cunoscuților, că multū iubitā și scumpa soție, mamă, fiică, noră, soră și cumnatā *Lucreția Docolinū* nasc. Fodorū, în urma unui morbu scurtū în 27 Noemvre st. n. a. c. la 3 ore dimineța în etate de 29 ani și 12 ai fericiței sale căsătorii și-a datū sufletulū său în mânăle Creatorului, fiindū provēdūtā cu SS. Sacramente ale muribundilorū. Rēmāșițele pāmēntesce ale rēposatei să vorū așeđa spre rēpausū eternū la 29 Noemvre la ora 1 p. m. în cimiterulū gr. cat. din Micasasa.

Fie-i țērina ușorā și memoria binecuvēntatā!

Micasasa 27 Nov. 1890!

Proprietarū:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactorū responsabilū interimalū:
Gregoriu Maiorū.

ce-ți povestiamū ieri din *Aeneida*. Și pe ei întoamă i-a apucatū tempestatea în pădure. Dēr trebuie să căutāmū locū de scăpare.“

Se sculă repede.

Adu-mi, te rogū, calulū aiōf . . . Intinde-mi mână. Așa, lă. Nu sunt grea, așa-i?”

Ușorā, ca o pasāre, încălecā calulū. Sanin asemene.

„Vrei să mergi acasă?” începū Sanin cu voce indoelnică.

„Acasă?” rēspunse ea încetū, apucāndū frāulū de scurtū. „Urmēzā-mi“ porunci cu glasū aprōpe grosolanū.

Maria Nicolaevena apucā drumulū, călērindū pe lângā crucea roșiā, și cotiindū acum la drēpta acum la stānga și ērāși luāndū direcțiā în sus prin munți . . . Soia sigurū unde duce calea, ce ducea totū mai afundū, mai afundū în desișulū pădurii. Nu dīcea o vorbă, și nu-și întōrse capulū nici măcarū odatā spre Sanin; cu espreșiunea poruncitōre a feții sale călāria totū māi departe și mai departe — ēr Sanin lipsitū și de cea mai micā schinteiā a voinții și amorțitū cu inima, o urma cu îngāduință și supunere. Începū să picure. Maria Nicolaevena iuții pașii calului — Sanin încā

nu rēmānea îndērētū. În fine observară departe printre brađii verđi întunecați, pe unū colțū de stāncă o colibă sāră-căciōsā . . . Maria Nicolaevena își îndreptā calulū printre tufari, sārī josū, se opri în pragulū colibeii, se întōrse cātrā Sanin și-i dīse încetū: *Aeneas?* (Va urma.)

Din cugetările lui Blaise Pascal.

În romānesce de I. G. Barițiu.

Imi potū inchipui prea bine unū omū fără mână, fără picioare și fără capū, pentru-cā numai experiența ne învățā, că capulū este cu multū mai necesarū ca picioarele. Nu-mi potū însă inchipui pe omū fără cugetări, atunci elū nu ar fi decātū o ființă brută.

—x—

Noi avemū o ideie așa mare despre sufletulū omenescū, încātū nu putemū suferi să fimū desprețuiți și să nu fimū în stima unui sufletū, și tōtā fericierea omenilorū consistā în stima acestā.

Cea mai mare înjosire a omului este vēnarea după gloriā, dēr totū-odatā și celū mai mare semnū alū superiorității sale, pentru-cā ori care ar fi bunurile pāmēntesce, ce le posedē, ori câtā să-

nătate și comodități ale vieței ar avea, elū totuși nu se aflā mulțămītū, decā nu are și stima omenilorū. Elū aprețiezā rațiunea omului așa de multū, încātū ori care ar fi avantajele, de cari se bucurā pe pāmēntū, decā nu își aflā locū avantajosū în rațiunea omului, nu se simte mulțāmītū.

Chiar și aceia, cari desprețuescū mai multū pe omenī, și cari îi considerā egalū cu animalele, încă pretindū a fi admirați și cređuți de ei și așa își contrādicū prin propriile lorū sentimente: natura lorū, care este mai tare ca tôte, îi convinge despre mărimēa omenescā, cu multū mai bine decātū îi pōte convinge rațiunea despre nimicnicia lorū.

Tōtā demnitatea omului constā în cugetare. În acestā avemū să ne înălțāmū, nu în duratā și în spațiu, pe care nu-lū putemū umplē. Sē ne silimū decī a cugeta bine: acesta este principiulū moralei.

—x—

Este periculosū a arāta omului prea desū, câtū de multū se asemēnā elū cu bestiele, fără de a-i arāta și mărimēa lui. Și mai periculosū însă este a-i arāta prea multū mărimēa lui, fără a-i arāta și nimicnicia lui. Dēr și mai pricosū este

a-lū lāsă în nesciință și despre una și despre cealaltā. Fōrte folositorū însă este de a-i arāta pe amēndouă.

—x—

Desaprobū pe cei ce se decidū a lāuda pe omū, desaprobū și pe aceia, cari se decidū a-lū blama, precum și pe aceia, cari se decidū a-lū distrage; și nu potū aproba, decātū pe cei ce cautā suspināndū.

—x—

Stoicianați dīcū: „Intōrceți-vē în lāuntrulū vostru; acolo veți afla repausulū vostru“; acestā nu este adevēratū. Ceilalți dīcū: „Eșiți în afarā: cautāți fericierea în distracțiunea vōstrā“; nici acestā nu este adevēratū. Fericierea nu este nici afarā de noi, nici în noi; ea este în Dumnezeu, afarā de noi și în noi.

—x—

Eu simtū, că ași putē să nu fi fostū: pentru-cā eulū meu consistā în cugetarea mea; eu care cugetū n'asī esista, decā mama mea ar fi fostū ucisā înainte de a mē nasce eu. Nu suntū decī o ființă necesară. Nu suntū decī nici eternū, nici infinitū, și totuși recunoscū prea bine, că în naturā este o ființă necesară, eternā și infinitā.

Cursul pieței Brașov

din 28 Noembrie et. n. 1890.

Table with 2 columns: Item name (e.g., Banenote românesce, Argint românesc) and Price/Value.

Cursul la bursa de Viena

din 27 Noembrie et. n. 1890.

Table with 2 columns: Item name (e.g., Renta de aur, Renta de hârtie) and Price/Value.

No. 14632-1890. 448,3-1

CONCURSŪ.

Pentru ocuparea postului de cancelist devenit vacant la oficiul orașenescu de dare, împreună cu un salariu anual de 450 fl. și cu un pașal de cvartir de 100 fl. anualminte, se scrie prin acesta concursu.

Reflecții au de ași alătura la referitoria petițiune documentele asupra studiilor percurse, asupra cunoștințelor celor trei limbi ale patriei și mai cu seamă asupra cunoștințelor în scris și vorbire a limbii germane și maghiare, mai departe asupra dexterității în resortul de computare și în fine declarațiunea, că în ce mod intenționează de a depune cautiunea de serviciu, carea are de a fi totu atâtu de mare, câtu este salariulu de unu anu.

Petițiunile astfel instruate și prevăzute cu timbrulu prescriș au de a se așterne la subscrișul magistratulu până în 10 Decembrie a. c. după prânzu la 6 ore.

Brașov, 22 Noembrie 1890.

Magistratul orașenescu.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciureu.

INCUNOSCINȚARE.

Subsemnata își ia voiă a face prin acesta cunoscutu, că s'a terminat renovarea saletor de mâncare dela

OTELUL „POMUL VERDE“.

și invită pe onorații protectori, ca să binevoască a-le visita. Localitățile s'au făcutu cu multu mai spațiose, și 'mî voiu da totu silința, ca prin servirea de mâncări bune și eftine, precum și de beuturi curate și bune, să mențină și mai departe renumele de până acum. Pentru binevoitorea cercetare se rōgă cu distinsă stimă

SUSANA TIEF

antreprenorea hotelului.

464,3-3

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponulu mandatului postalulu și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscutu tuturor d-loru abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1890.

Large table with multiple columns showing train routes (e.g., Budapest-Predeal, Brașov-București) and departure/arrival times.

Nota: Numerii încaștrați cu linii grōse însemnăză orele de noșe.